

در تحقیق توحید فعلی

که در لمعه شازدهم در تصنیف فخرالدین عراقی واقع است »

الدكتور امين علي سعيد

الاستاذ المساعد في قسم الدراسات الشرقية

كلية الآداب - جامعة بغداد

بیشتر شعرا و ادبای کلاسیک کرد خواه از کردستان عراق یا ایران و یا ترکیه شیفته و علاقمند زبان و ادبیات فارسی بوده و بدان زبان شعر و نثر می نوشتند علاوه بر این آنها با زبان عربی و ترکی نیز آشنائی داشته و علاقه فراوانی بآنها داشتند . سبب این امر نیز دین اسلام و طرز حکومت و همسایگی ملل این سه زبان با ملت کرد بوده است .

در اثر این نزدیکی و رابطه زبان کردی از این سه زبان متأثر شده و متقابلا بر آنها اثر گذاشته است .

شعرای کرد بیشتر با آثار فردوسی ، فرخی ، ناصر خسرو ، خیام ، نظامی ، عطار ، مولوی ، عراقی ، سعدی ، حافظ ، جامی ، وحشی ، کلیم ، صائب ، بیدل^(۱) الخ

آشنائی داشتند و شعر آنان را تضمین و تخییس می کردند ، علاوه بر این نامه ها و آثار خود را به زبان فارسی می نوشتند . از این شعرا .

(۱) برای کسب معلومات راجع به این شعرا رجوع کنید به تاریخ ادبیات دکتر ذبیح الله صفا - و گنج سخن
دکتر ذبیح الله صفا - چاپ - تهران

شیخ احمد جزری « ۱۴۰۷ - ۱۴۸۱ » • شیخ معروف نودهی
« ۱۷۵۳ - ۱۸۳۸ » « هجری » • کوزدی - مصطفی بن محمود بگ
احمد بگ صاحبقران (۱۸۰۹ م - ۱۸۴۹ م) مولانا خالد النقشبندی
(۱۱۹۳ ه - ۱۲۴۶ ه)

محوی - محمد بن ملا وسمان بالخی (۱۸۳۰ م - ۱۹۰۴)

شیخ رضا بن شیخ عبدالرحمن طالبانی (۱۸۳۵ م - ۱۹۰۹ م) سالم
عبدالرحمن بگ محمد بگ قره جهنم « ۱۸۰۰ - ۱۸۶۶ » • امین یمنی بن
احمد افندی متولد در (۱۲۶۱) ه - حزین - عمادالدین ملا عثمان ملا
اسماعیل (متوفی ۱۳۰۷ هجری)

پیره میرد - حاجی توفیق بن محمود آغا حمزه آغای مصرف
(۱۸۶۷ م - ۱۹۵۰ م)

بیخود • ملا محمود بن مفتی حاجی ملا امین بن مفتی گهوره حاجی ملا
احمد چاوهار « ۱۲۹۶ - ۱۳۷۶ » ه •
• و دیگران را میتوان نام برد (۲) •

(۲) برای آشنان بیشتر به این دسته شعرای کرد رجوع کنید به :

۱ - مشاهیر الاکرد و کردستان فی الدور الاسلامی الجزء الاول ۱۹۴۵
تألیف محمد امین زکی

۲ - میزوی نهدهبی کوردی - علاءالدین سجادی چاپی دووم ۱۹۷۱ م
بغداد

۳ - العقیده المرضیة - تألیف العلامة - عبدالرحمن الحسین الشهیر
بالمولوی والمتخلص بالمعدوم ۳۵۲ ه - مطبعة السعادة بجوار
محافظة مصر

۴ - دواوین شعراء مذکور که مکررا در بغداد ، سلیمانیه ، اربیل ، عراق
چاپ شده

۵ - العقد الجوهری فی شرح دیوان الشیخ الجزری تألیف ملا محمد
البهی الزفکی قامشلی •

۶ - الشیخ معروف النودهی البرزنجی تألیف محمد الخال بغداد -
۱۹۵۸

این مقاله کوتاه مربوط به تحقیق توحید فعلی در لمعة شانزدهم شیخ عراقی، که مولانا عمادالدین عثمان العثماني متخلص به حزين و فایق آنرا برشته تحریر کشیده اند، حقیقت فوق را روشن می سازد و گویای این اصل است، که شعرای کرد نه تنها به فارسی شعر می گفتند و شعر شعرای فارسی را تضمین و تخمیس می کردند، بلکه آنها در نثر و نوشتن مطالب فلسفی و حکمی و عرفانی نیز چیره دست بوده اند. در گذشته مقاله ای تحت عنوان « شعرای کرد و ادبیات فارسی به زبان کردی »،

در مجله دانشکده ادبیات، دانشگاه بغداد منتشر کردم اینک موضوع را ادامه داده و بقیه آنرا در دسترس اساتید علاقمند بدین نوع مواضع میگذارم.

قبل از شروع بموضوع اساسی لازمست که با سطری چند مولانا عمادالدین عثمان العثماني^(۳) و مولانا فخرالدین عراقی را معرفی نمایم.

۱ - ملا عثمان بن حاج اسماعیل بن ملا احمد بن ملا فاضل بن ملا حسن بن ملا میره، اجدادش از درگزين همدان بوده و نسبش به بابا طاهر همدانی (عریان) میرسد. وی بسال ۱۲۲۱ هجری قمری در محله درگزين شهر سلیمانیه عراق چشم بدنیا گشوده است. خانواده ملا عثمان دیندار و افرادش همه صاحب علم و فضیلت بودند و وی از کوچکی راه دین و دینداری در پیش گرفته و در طلب علم دیدار و محافل علمای بزرگ اکثر مناطق کرستان عراق را طی کرده و بالاخره در « تهویله اورامان » سکونت گزیده و علوم دینی و اصول تصوف و طریقت را از شیخ بزرگش « شیخ

(۳) مجلة كلية الاداب - العدد - ۱۶ - ۱۹۷۳ بغداد

(۴) برای کسب معلومات بیشتر رجوع کنید به دیوان اشعار کردی ملا عثمان چاپ نجف اشرف سال ۱۹۷۳ م

سراج الدین»^(۱) «رضی الله عنه» فرا گرفته و پس از کسب اجازه تدریس از ستادش به امر وی به شهر سلیمانیه^(۲) بر گشته و در همان خانقاه که اکنون در سلیمانیه بنام پسر ارشدش «حاج ملا علی» مشهور است، امامت و شغل تدریس را بعهده گرفته و در عین حال طبق اصول طریقت نقشبندی مشغول ارشاد بوده و شهرتش در سلیمانیه و خارج آن پراگنده شده بود تا آنجائیکه توده‌های مردم کرامات و کارهای خارق العاده بووی نسبت میدهند مولانا عمادالدین عثمان دارای تالیفاتی چند بوده و به بعضی از کتب دینی و لغوی حاشیه نوشته است، اینک نام بعضی از تالیفات وی:

۱ - کلیات: کلیات مولانا عمادالدین ملا عثمان که بعد از وفاتش به امر پسر ارشدش «حاج ملا علی» از طرف یکی از مریدانش استنساخ شده، و حاوی دیوان اشعار وی به زبانهای کردی و فارسی و ابیاتی چند به عربی میباشد علاوه بر این کلیات نامه‌های فارسی و عربی مولانا را نیز در برمیگیرد که نمونه ای از نثر فصیح از زمان میباشد.

۲ - «جوهره العرفان» که بزبان عربی برشنه تحریر در آمد است موضوع عرفانی داشته و معارف اسلامی را در برمیگیرد.

تخلص مولانا در اشعار کردیش فایق و در اکثر اشعار فارسیش «حزین» میباشد مولانا در سال ۱۳۰۷ هجری قمری بدرود حیات گفته نسخه خطی کلیات مولانا که حاوی «شرح لمعه شانزدهم» نیز میباشد، حاوی (۱۰۱) ورق است که «۷۰» صفحه اولش شعر فارسی و کردی (۱۸) صفحه بعدی حاوی نامه‌های فارسی و عربی و (۱۱) صفحه آن شامل تک بیتهاست.

(۱) شهر «تهویل» مرکز اورامان عراق است.

(۲) شهر سلیمانیه مرکز استان سلیمانیه است واقع در شمال شرقی کشور عراق.

يك صفحه آن سفید و يك صفحه آن پاره شده است .

طول نسخه ۱۰ر۵ سم و عرض آن ۶ر۵ سم بوده ، روی کاغذ مایل به زردی با خط خوب و مرکب سیاه نوشته شده است . اما عنوانهای کتاب با مرکب قرمز میباشد . تاریخ نوشتنش سالی ۱۳۰۸ هجری قمری یعنی ، يك سال بعد از وفات مولانا میباشد . (۱)

مولانا فخرالدین عراقی : (۲)

شیخ فخرالدین ابراهیم شهریار ، همدانی (۶۱۰ - ۶۸۸ هجری) از عرفا و شاعران نام اور قرن هفتمست . وی در هیجده سالگی بمولتان هندوستان رفته و چند سال بعد به عربستان و آسیای صغیر مسافرت کرده و در قونیه بمحضر شیخ صدرالدین قونیوی از پیروان محی الدین بن عربی صوفی بزرگ راه یافته و کتاب لمعات را در آن شهر تحت تأثیر « فصوص الحکم » ابن عربی تألیف نموده است ، مولانا سپس بمصر و شام سفر کرده و بالاخره در شام در گذشته و در جوار قبر محی الدین ابن عربی در دمشق مدفون گشته است . عراقی علاوه بر دیوان « قصائد و ترکیبها و ترجیعها و غزلها و ترانها و مقطعات » مثنوی کوتاهی بنام « عشاق نامه » دارد .

کتاب لمعات اورا نورالدین عبدالرحمن جامی بنام « اشعه اللمعات » شرح کرده است (۳)

(۱) نگارنده این سطور دیوان کردی مولانا را با تحقیق و شرح اشعارش در سال ۱۳۹۳ هجری قمری - ۱۹۷۳ بچاپ رسانیده ، و حالا مشغول تحقیق و شرح قسمت فارسی کلیانش هست

(۲) به اختصار از گنج سخن - دکتر ذبیح الله صفا - ص ۱۷۵ جلد دوم چاپ دوم انتشارات دانشگاه ۱۳۵۴ خورشیدی

(۳) جامی : نورالدین عبدالرحمن بن احمد جامی - ۸۱۷ هجری - ۸۹۸ هجری شاعرو عارف و ادیب محقق بزرگ آخر عهد تیمور یست رجوع کنید به گنج سخن ص ۳۵۵

متن لمعه شانزدهم مولانا فخرالدین عراقی: (۱)

يك استاذ پس پرده ظل وخیال ، چندین صور مختلف واشكال
متضاد می نماید ، حرکات و سکناات واحکام وتصرفات ، همه بحکم او
واو پس برده پنهان ، چون پرده براندزد و ترا معلوم شود که حقیقت آن صورت
افعال چیست ، و صور وافعال اوست ، شعر :

وکل الذی شاهدته فعل واحد

بمفرده لکن بحسب الالکنة

اذا ما زال الستر لم تر غیره

ولم یبق بالاشکال اشکال ریبیة

سر « ان ربك واسع المغفرة » ان اقتضا میکند که جمله کانیات

ستر او باشند

آفتابست حضرتش که دو کون

پیش او سایه بان هم یابم

واو فاعل ، پس این سایه بان « وهم لا يشعرون » که اگر سر «والله

خلقکم وما تعملون » با ایشان غمزه زد ، لطفاً وقهراً همه را معلوم شدی که ،

بیت :

نسبت اقتدار و فعل بما

هم از آن روی بود کو ما شد

پس معلوم گشتی که :

آن را که بخود وجود نبود

خود فعل کجا تواندش بود ؟

(۱) کلیات شیخ فخرالدین ابراهیم همدانی متخلص بعراقی - بکوششی

نفیسی چاپ سوم - تهران ۱۳۳۸ ص ۳۹۴ - ۳۹۵

واقتمدار كى تواند بود ؟ بيت :

هم آز و دان كه جان سجود كند

ابرهم ز آفتاب جود كند

اصل فعل يكيست الا آنست كه در هر محلى رنگى و ديگر نمايد و در هر جايى نامى ديگر باشد ، « يسقى بماء واحد و تفضل بعضها على بعض في الاكل » .

مولانا عمادالدين :

در تحقيق توحيد فعلى كه در لمعه شانزدهم در تصنيف فخرالدين عراقى واقع است بد ينطور انشا فرموده است قدس الله سرها .

بسم الله الرحمن الرحيم

نفس مبارك حضرت مصنف قدس الله سره درين لمعه توحيد فعلى بمذهب متكلمين و صوفيه قدس الله اسرارهم تطبيق و تحقيق فرموده بدین وجه كه اهل ظاهر ممكنات را ذاتا و صفة و فعلا بى ماده و بى مده محدث و بى تأثير خوانده اند لا مؤثر في الوجود الا الله و اصل همه عدم محض دانسته اند و بدو راجع ميشوند لكن درين عالم شهادت وجودات مستقلة و تأثيرات صوریه دارند و مع ذلك در اصل وجود و حقيقت تأثير محتاجند همچنانكه مسبوق بعدم هستند ملحق بعدم خواهند شد و اهل باطن بدیدشهود و عيان یافته اند كه اصل ممكنات هم هيچست آنچه در ظاهر نمايان است محض خيالىست وجود حق ذات حقست و پس وجودات ممكنات پيش ايشان بمنزله وجود زائد در چشم احوال است و ازین تقرير معلومست كه توحيد فعلى متفق عليه است نزد فریقين بلکه محققين حكما باين قول مقرر و معترفند لكن از تحرير مصنف درين لمعه اشارت ميرود كه حضرات صوفيه - قدس الله اسرارهم . چنانكه در افعال توحيد قرار داد فرموده اند و ز صفت و در ذات تقريرهم نموده اند

فمعنى قولنا لا اله الا الله بناء على نظر شهودهم لا موجود الا الله
 وهو المشار اليه لهم من اقرارهم بالنظر لعالم الشهادة بان لا معبود الا الله ودر
 كتب معتمده ايشان مسطور است كه اين معنى ير ارباب بصيرت مكشوفست
 وطريق ادراك ان بر غير ايشان مسدود ودر آن بتقيد دم زدن ممنوعست
 والله الهادى لسبيل الرشاد

الفقير عثمان العثماني

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]